

DONIESIENIA Z LEŚNEGO ŚWIATA Nr 5/2009 (5)

Instytut Badawczy Leśnictwa, Sękocin Stary, ul. Braci Leśnej 3, 05-090 Raszyn
e-mail: zin@ibles.waw.pl www.ibles.pl

Strategia dla lasu 2020

W maju br. odbyło się w Berlinie drugie sympozjum poświęcone przygotowywanej przez federalne ministerstwo rolnictwa (nazwa skrócona) „Strategii dla lasu 2020”. Jej celem jest wypracowanie politycznych rozwiązań zapewniających kompromis między różnymi oczekiwaniami społecznymi w odniesieniu do funkcji lasu. W sympozjum wzięło udział ponad 130 specjalistów reprezentujących świat nauki, polityki, władze państwowe oraz organizacje społeczne. Uczestnicy podnieśli m.in. następujące kwestie:

1. Głównym obszarem konfliktu jest pozyskanie drewna oraz ochrona przyrody. Znalezieniu kompromisu w tej sprawie sprzyjałoby stosowanie w ochronie przyrody ilościowych wskaźników odniesionych do jednostki powierzchni leśnej – jak to ma miejsce przy ocenie produktywności (wydajności) w gospodarce rolnej i leśnej. Dopiero bowiem poziom jakości (wydajności) ochrony powinien pociągać za sobą określenie jej powierzchniowej skali. A tym samym dać odpowiedź, dlaczego należy wyłączyć z użytkowania 5% czy też 10% lub 20% lasów.

2. Wzrost dobrobytu społeczeństwa Niemiec doprowadził do tego, że obecnie od lasu oczekuje się „emocjonalnej wartości PKB” dzięki jego funkcjom ochronnym i rekreacyjnym. Tymczasem koszty świadczenia tych funkcji nie są rekompensowane przez wspieranie gospodarki leśnej ze środków publicznych.

3. Społeczne świadczenia lasu nie stanowią przedmiotu obrotu rynkowego. W tej sytuacji rozważania na temat korzyści i kosztów tych świadczeń, podobnie jak innych dóbr publicznych, powinny stać się tematem rozwiązań politycznych. Do tego jednak potrzebne są stosowne opracowania eksperckie, dotyczące na przykład kwestii wyłączenia 5% lasów (500 tys. ha) z produkcji z uwagi na strategię ochrony bioróżnorodności, co pociąga za sobą następujące konsekwencje odpowiednio dla 1 ha i 500 tys. ha:

- zmniejszenie wartości dodanej (PKB) 4160 €/ha/rok, ogółem zaś ponad 2 mld € oraz 38 tys. stałych miejsc pracy;
- zmniejszenie kumulacji węgla o 7,36 t CO₂/ha/rok razem przeto blisko 3,7 mln t CO₂ o wartości 74 mln €
- niewykorzystane efekty substytucyjne od 5 do 7 t CO₂/ha/rok (np. przez opalanie drewnem zamiast olejem lub przez zastosowanie drewna w budownictwie), razem od 2,7 do 3,5 mln t CO₂

4. Do czasu kryzysu finansowego zglobalizowany rynek drewna charakteryzował się rosnącym popytem na drewno i zwiększającą się konkurencją między surowcowym oraz energetycznym jego wykorzystaniem. Eksperci szacują, że w 2010 r. potrzeby na drewno energetyczne w Niemczech wzrosną o dalsze 14 mln m³. Wymagać to będzie wprowadzenia bardziej intensywnych form hodowli i ochrony lasu, uwzględniających w postaci odpowiednich modeli ryzyko wynikające ze zmiany klimatu.

5. Zrealizowany projekt „Przyszłość i wizja lasu 2100” przedstawia długookresową perspektywę rozwoju lasu, jego podstawy normatywne oraz metody sterowania, koncentrując uwagę na 30 wybranych czynnikach determinujących rozwój leśnictwa i drzewnictwa. Opracowane trzy scenariusze dla okresów 2020, 2050 i 2100 wynikają z przyjęcia trzech odmiennych filozofii „bez zmian” („Business as usual”), „polityka rygorystycznej trwałości” („Politik pro starke Nachhaltigkeit”) oraz „wolna gra sił rynkowych” („Freies Spiel der Marktkräfte”). Omówienie poszczególnych scenariuszy znajduje się na stronie: www.waldzukuenfte.de.

6. Dla 70% społeczeństwa w Niemczech głównym przesłaniem gospodarki leśnej jest ochrona środowiska. Obecny trend zmierza do objęcia ochroną coraz większej powierzchni lasów. W związku z tym jeden z uczestników sympozjum podkreśla: „utrzymanie dziedzictwa przyrody cofa do przeszłości świadczenia lasu”. Nieporozumienia zaś dotyczące różnych oczekiwań wobec lasu tłumaczy niedostateczną wiedzą społeczeństwa o roli lasu i drewna. Z kolei zdaniem innego uczestnika wzrost znaczenia ochrony przyrody będzie prowadził do trwałego wzrostu popytu na odnawialne zasoby. A w rezultacie także do wzrostu rentowności gospodarki leśnej.

7. W narodowej strategii ochrony bioróżnorodności las jest traktowany jako „najcenniejszy biotop”. Martwe drewno oraz powierzchnia lasu o zerowym użytkowaniu to dla przedstawicieli ochrony przyrody kluczowe pozycje. Rosnący w Niemczech nacisk na gospodarkę leśną ze strony finansowej i produkcyjnej może doprowadzić do osłabienia rozwoju idei ochrony przyrody. Nowym źródłem konfliktów będzie także europejska sieć obszarów Natura 2000 z uwagi na związane z nią ograniczenie użytkowania lasu.

8. Strategia dla lasu jest bardzo mocno powiązana ze strategią klimatyczną. Kombinacja „efektywności i odnawialności” umożliwi zmniejszenie przez Niemcy importu energii na kwotę 20 mld € rocznie do 2020 r., w którym udział energii odnawialnej wyniesie 18% (w 2009 r. 9%). Planowana modernizacja elektrowni i elektrociepłowni w Niemczech przez Vattenfall spowoduje wzrost zużycia drewna na cele energetyczne o 400 tys. t suchej masy rocznie. Wymieniony koncern już zużywa w Szwecji i Finlandii rocznie około 1 mln t drewna opałowego. Wkrótce koniecznością stanie się zwiększenie produkcji drewna na plantacjach o krótkich wiekach rębności.

9. Obecnie w Niemczech zarejestrowanych jest 105 tys. palenisk do spalania peletów. Pod koniec 2009 r. będzie ich 140 tys. Dlatego przedstawiciel związku producentów peletów powiedział: „dla nas kryzys gospodarczy nie jest żadnym hamulcem, lecz katalizatorem (...), my wychodzimy z 30% wzrostem”. Jeszcze bardziej optymistycznie brzmią prognozy, według których w 2015 r. będzie 620 tys. pieców opalanych peletami. Zapowiada to dobre ceny na drewno już w najbliższej przyszłości.

Źródło: AFZ-Der Wald, 15/2009

A.K.

.Nowe projekty badawcze w Kanadzie

Jednym ze sposobów zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych jest wykorzystanie biopaliw np. etanolu. Ich źródłem, obok roślin uprawianych w rolnictwie, może być również drewno.

Obecnie w Kolumbii Brytyjskiej w Kanadzie prowadzi się w tym zakresie dwa nowe projekty badawcze. Pierwszy z nich ma za zadanie optymalizację fermentacji etanolu z drewna obumarłej na skutek plagi chrząszczy sosny wydymowej. Naukowcy poszukują efektywnej metody uzyskiwania alkoholu identyfikując enzymy rozkładające biomasę na cukry proste. W dalszej kolejności cukry te poddawane są procesowi fermentacji. Zespół badawczy jest przekonany że metoda ta znajdzie również zastosowanie dla drzew liściastych.

Sosna wydymowa i chrząszcz górski zawsze koegzystowały jako naturalna część ekosystemu lasów Kolumbii Brytyjskiej, jednak ocieplenie klimatu spowodowało, że populacja tych owadów w wielu regionach osiągnęła rozmiar plagi. Poczynając od 2008 r. garadacja rozwija się na około 14,5 mln ha lasów, powodując obumarcie około 620 mln m³ drewna. Taka wielkość surowca może zapewnić biopaliwo na co najmniej 20 lat.

Drugi z projektów polega na wykorzystaniu genomiki do selekcji szybko rosnących drzew topoli i optymalizacji ich hodowli. Jako że cykl produkcyjny topoli waha się w granicach 15-20 lat, może ona zastąpić drewno sosny wydymowej po wyczerpaniu zapasów. Gatunek ten naturalnie występuje w Kolumbii Brytyjskiej, a jego drewno łatwiej poddaje się fermentacji w porównaniu z gatunkami iglastymi. Jest też pierwszym drzewem, którego sekwencja genomu została w pełni poznana. Jednym z celów projektu będzie zbadanie możliwości stworzenia plantacyjnej uprawy wyselekcjonowanych, szybko rosnących klonów, co zapewni stałe dostawy surowca do produkcji etanolu. Natomiast nauki społeczne i humanistyczne zajmą się badaniem opinii publicznej w kwestii tworzenia takich plantacji. Przewiduje się, że zrozumienie postaw społecznych, a następnie przeprowadzenie akcji edukacyjnej może przesądzić o akceptacji społecznej dla niektórych działań w tym zakresie. W połączeniu z analizą skutków ekonomicznych pozwoli to na opracowanie odpowiedniej polityki w zakresie użytkowania środowiska do produkcji biopaliwa.

Źródło: (<http://www.greencarcongress.com>,
<http://www.genomebc.ca> - 24.08.2009 r.

D.L.

Parlament Europejski wzywa do walki z pożarami lasów

Parlament Europejski (PE) w podjętej rezolucji zaapelował o przeznaczenie unijnych funduszy pomocowych na wsparcie ofiar pożarów lasów w południowej Europie. W tym roku została nimi dotknięta głównie Grecja. Środki z tzw. Europejskiego Funduszu Solidarności (EU Solidarity Fund) powinny być przeznaczone przede wszystkim na odnowienie lasu i odbudowę zniszczonych budynków. PE skrytykował kraje członkowskie za zbyt małe wysiłki w zapobieganiu pożarom. Wskazał na potrzebę opracowania strategii europejskiej w zwalczaniu i zapobieganiu naturalnym katastrofom, włączając w to wprowadzenie obowiązkowych działań prewencyjnych na poziomie kraju. W strategii powinien być położony nacisk na wyspy i obszary położone w miejscach trudnodostępnych, o niskim zaludnieniu. PE wskazał również na konieczność utworzenia europejskich sił szybkiego reagowania w przypadku wystąpienia katastrof naturalnych, z zadaniem m.in. ochrony ludności, zapobiegania i zwalczania pożarów. Rezolucję przyjęto 647 głosami, przy 31 głosach sprzeciwu.

Według danych Europejskiego Systemu Informacji o Pożarach Lasów z początku września b.r., dotychczasowa całkowita

powierzchnia pożarów w Europie szacowana jest na ok. 330 000 ha.

Źródło:

http://www.europarl.europa.eu/news/expert/infopress_page

W. G.

Finowie domagają się zaniechania zwiększania przez Rosję cła eksportowego na drewno

Realizacja ostatniego etapu podnoszenia cła eksportowego na drewno okrągłe przez Rosję od 1 stycznia 2011 r. rodzi niepokój w Finlandii. Zagadnienie to było przedmiotem spotkania rosyjskiej minister rozwoju gospodarki i fińskiego ministra handlu zagranicznego. Ostateczna decyzja w tej sprawie ma zapaść dopiero za miesiąc lub dwa. Tymczasem rosyjski eksport drewna okrągłego obniżył się w br. aż o połowę. Strona fińska zwraca uwagę, że drewno brzoźowe do przerobu celulozowo-papierniczego zostanie zastąpione przez eukaliptusowe, jeżeli Rosja nie zrezygnuje z cła eksportowego. Rozstrzygnięcie tej kwestii będzie przedmiotem grudniowego spotkania premierów Putina i Vanhanena.

Źródło: Holz-Zentralblatt, 32/2009

A.K.

Kryzys na rynku drzewnym

Według tegorocznych analiz rynku produktów drzewnych wykonywanych przez Europejską Komisję Gospodarczą ONZ (UNECE), kryzys ekonomiczny silnie wpłynął na ten sektor. W regionie UNECE, tworzonym przez 56 państw obejmujących kraje Europy, ale również Ameryki Północnej i Wspólnoty Niepodległych Państw (WNP), znajduje się 42% zasobów leśnych świata. Region jest największym światowym producentem, eksporterem i importerem drewna i papieru. Poziom konsumpcji produktów drzewnych w porównaniu z rokiem 2008 obniżył się o blisko 9%. Jest to najsilniejszy roczny spadek od 1973 r. (kryzys paliwowy). Konsumpcja drewna spadła najsilniej w Ameryce Północnej (13%), Europie (6%), natomiast nieco wzrosła w krajach WNP. Trend ten jest powodowany głównie spadkiem zapotrzebowania na drewno konstrukcyjne w Ameryce Północnej oraz Europie. W 2006 r. w USA liczba zbudowanych domów spadła o 25% w 2007 r., a o 34% w 2008. Specjaliści przewidują 50% spadek tej wielkości w roku 2009. W Europie liczba budowanych domów w 2008 obniżyła się o 14% w porównaniu do roku 2007. Prognozy na rok 2009 są podobne. W krajach WNP liczba budowanych domów w 2008 r. minimalnie wzrosła, ale w ciągu 10 ostatnich lat uległa potrojeniu, co daje nadzieję na pozytywny trend w najbliższych latach.

Kryzys odczuwają również wyraźnie producenci papieru. W Ameryce Północnej i w Europie w 2008 r. odnotowano spadek produkcji o 17%. W WNP spadek był mniejszy, ale trend ten zapewne się utrzyma z powodu rosnącej dysproporcji importu i eksportu papieru w Rosji (wartość importu drogiego papieru wysokiej jakości znacznie przewyższa tu wartość eksportu papieru niskiej jakości).

W ubiegłym roku odnotowano natomiast wzrost na rynku drewna energetycznego. Jest to w dużej mierze spowodowane polityką rządów w ramach łagodzenia zmian klimatu i bezpieczeństwa energetycznego. Światowy rynek

peletów drzewnych wzrósł w 2008 r. o 20%, a do 2012 r. prognozuje się jego podwojenie. Największym konsumentem oraz producentem peletów jest Europa, podczas gdy Kanada jest największym eksporterem tego paliwa.

Sektor leśny ma duże oczekiwania w odniesieniu do Konferencji Klimatycznej COP 15 w Kopenhadze, gdzie zostanie zawarte nowe porozumienie klimatyczne, zastępujące obowiązujący Protokół z Kioto. Przewidywany jest wzrost zapotrzebowania na drewno zarówno energetyczne, jak i jako substytut materiałów nieodnawialnych (plastik, stal czy beton).

Przegląd rynków drzewnych UNECE prowadzony jest od lat 50-tych ubiegłego wieku.

Źródło: <http://www.unece.org/press>

W. G.

Słowackie rekordy

Wielogatunkowe lasy mieszane na żyznych siedliskach są dziś rzadkością w Europie, stąd stanowią przedmiot szczególnego zainteresowania naukowców. Jednym z takich obiektów jest rezerwat Hronckowsky grun, leżący w centralnej części Słowacji, w paśmie Radohory. Międzynarodowy zespół naukowców z udziałem polskich leśników i ekologów przeprowadził w nim badania struktury żywych drzew i udziału martwego drewna. Drzewostan tworzyło 7 gatunków, spośród których świerk, buk i jesion miały najwyższy udział miąższościowy, natomiast pozostałe – jawor, jodła, klon, wiąz górski stanowiły domieszki. Średnia liczba drzew na 1 hawynosła 255, przy czym w ujęciu ilościowym zdecydowanie przeważał buk. Zapas żywych drzew wynosił 724 m³/ha, co w świetle badań prowadzonych w lasach naturalnych nie należy do najwyższych. Opisujący rezerwat wyróżniał się znaczącą ilością martwego drewna – stwierdzono 306 m³/ha. Jest to wielkość rzadko notowana – zazwyczaj w porównywalnych ekosystemach wykazywano około 200 m³/ha. Struktura gatunkowa różniła się tu od struktury żywych drzew: dominowało drewno jesionowe, a w dalszej kolejności bukowe i jodłowe.

Jednym z najciekawszych elementów publikacji jest inwentaryzacja najwyższych drzew rezerwatu i ich porównanie z dotychczasowymi maksimumami:

Św – 53 m (przy maksimum europejskim 64 m),
Jd - 49,5 m (maksimum europejskie 65 m),
Bk – 47 m (maksimum europejskie 49 m),
Jw – 45 m (dotychczasowe maksimum 43,5 m),
Js – 49 m (dotychczasowe maksimum 43 m),
Wz – 41 m.

Rezerwat okazał się ostoją najwyższych jesionów i jaworów europejskich, z których kilkanaście przekraczało dotychczasowe rekordy. Podobnie wiele rosnących tu buków osiągało wysokości przekraczające 45 m. Analiza podobnych badań w całej Europie pozwala stwierdzić, że Słowacja jest regionem najwyższych drzew liściastych w Europie, podczas gdy Balkany są regionem najwyższych drzew iglastych. Charakterystyczne jest, że większość osobników o znacznych rozmiarach, szczególnie wysokościach, jest spotykana w łańcuchach górskich. Przyczyną takiego stanu rzeczy może być kilka:

- Są to pozostałości lasów naturalnych, których nie spotykamy już na niżu Europy;
- Wyższe opady atmosferyczne w powiązaniu z żyznością siedliska;
- Góry stwarzają specyficzne warunki meteorologiczne, zapewniając w pewnych fragmentach ochronę przed wiatrem, a tym samym pozwalając drzewom na osiągnięcie maksimum wysokościowych;

Bardzo prawdopodobne, że tak wysokie i zasobne drzewostany były rzadkością nawet wtedy, gdy większą część Europy pokrywały dziewicze puszcze, a ich występowanie ograniczało się do miejsc o szczególnie korzystnych warunkach glebowych i meteorologicznych, z niską częstotliwością występowania zaburzeń.

Źródło: Forest Ecology and Management 257/7 (2009)

I.P.

Drzewo na zmiany klimatu

W niemieckiej prasie od pewnego czasu rozgorzała dyskusja na temat „drzewa przyszłości”. Ożywienie atmosfery rozpoczęło się ubiegłej jesieni, po opublikowaniu raportu, krytykującego hodowlę dąglezji. Już w 2007 r. podczas bońskiej Konferencji Państw Członkowskich ONZ, dotyczącej ochrony gatunków, Niemcy zobowiązały się, wykorzystywać w zalesieniach wyłącznie gatunki rodzime, deklarując stopniową redukcję udziału gatunków obcych. Tak sformułowane cele narodowej strategii podtrzymania bioróżnorodności stały się fundamentem do debaty wśród leśników i osób zatrudnionych w pozyskaniu i przerobie drewna.

W roli obrońców dąglezji wystąpili leśnicy z Freiburga, określając ją „drzewem przyszłości”. Podnosili oni, powołując się na wieloletnie badania, iż w lokalnych warunkach dąglezja nie jest na tyle inwazyjnym gatunkiem, by mogła zdominować odnowienie lasu zwłaszcza, gdy wzrasta pod okapem buka.

Odmienne doświadczenia z jedlicą przedstawili leśnicy z południowego Szwarzwaldu. Prowadzone tam badania wykazały, iż skutecznie eliminuje ona domieszki liściaste, o ile te nie pochodzą z wcześniejszego odnowienia w zmieszaniu grupowym bądź pasowym. Podobną inwazyjność tego gatunku zaobserwowano w północnym Szwarzwaldzie – w centrum szkód spowodowanych przez orkan Lothar. Na wylesionej powierzchni pozbawionej drzew nasiennych dąglezji, znajdującej się 900 m n.p.m., licznie zaczęło się pojawiać jej odnowienie naturalne.

Mimo iż dąglezja znakomicie przyrasta niemal na każdym siedlisku, to jednak w niektórych sytuacjach może dochodzić do spadku jej żywotności i liczebności. Jest podatna na osutkę, doznaje też uszczerbku od klasycznych szkodników świerkowych (kornik drukarz i rytownik pospolity). Okres suszy w 2003 r. również zniósł źle, co można było zaobserwować nie tyle w samym roku 2003, co w kolejnych latach. Niestety, nawet w opinii polityków dąglezja, dąb czerwony czy sosna czarna, to odpowiednie gatunki dla utrzymania stabilności lasów w dobie zmian klimatycznych.

Wizja drzewostanu dąglezjowego jako „super lasu” zabezpieczającego przed zmianami klimatu jest zdecydowanie łatwiejsza od stworzenia lasu o budowie przerębowej, z gatunkami specyficznymi dla siedliska i regionu. Jednak należy zdać sobie sprawę, że w zasięgu naturalnego występowania jodły pospolitej należy ona do najmniej zagrożonych gatunków. Wyniki badań wskazują, że po zredukowaniu emisji dwutlenku siarki jodła wszędzie wraca do swej dawnej vitalności. Również suchy rok 2003 zniósł lepiej niż dąglezja. Problemem jest tylko właściwa struktura drzewostanu i regulacja stanu zwierzyny.

Źródło: Holz-Zentralblatt, sierpień 2009, Numer 33

M.N.

Walka z kornikiem – pytanie do myślenia

W lipcu w Ludwigsthal (Niemcy) odbyło się Sympozjum poświęcone zagadnieniom zwalczania gradacji kornika. Uwagi dotyczące ograniczania liczebności kornika drukarza na terenie i poza obszarem Parku Narodowego Las Bawarski przedstawiło Ministerstwo Środowiska Bawarii. Merytoryczna dyskusja była niezwykle trudna, gdyż spostrzeżenia poszczególnych prelegentów były sprzeczne. Jedni wyraźnie opowiadali się za ingerencją i uprzątaniem drzew pogradacyjnych, inni przeciwnie - za pozostawianiem martwych drzew na powierzchniach i rozwojem naturalnego odnowienia lasu, które jako bardziej zróżnicowane miałyby stanowić o przyszłości drzewostanu. Bez rozstrzygnięcia pozostało pytanie o zasadność i skuteczność tworzenia strefy ochronnej pomiędzy ogniskiem gradacyjnym a powierzchnią niezasiedloną oraz o jej ewentualną szerokość. Ponadto wątpliwości niektórych prelegentów budziła jakość i vitalność odnowienia naturalnego oraz problemy z samoistnym pojawianiem się odnowienia w wyższych położeniach górskich.

Źródło: Holz-Zentralblatt, 36/2009

M.N.

Badania wpływu suszy na drzewa leśne

W czerwcu br. Zakład Ekologii i Inwentaryzacji Lasu w Eberswalde został wyposażony w pracujące pod gołym niebem eksperymentalne laboratorium „Drylab”. Będzie ono służyć do badania reakcji młodych drzew leśnych na suszę w kontekście zmian klimatu.

Drylab składa się z ośmiu kolumn (słupów) glebowych, każda o powierzchni 2 m², które są wypełniane substratem glebowym i odizolowane od otoczenia. Dzięki ruchomemu, przepuszczającemu światło daszkowi można symulować kontrolowaną suszę. Dodatkowo w 64 rurkach mogą być zainstalowane (umieszczone) specjalne ruchome kamery (o ruchu w górę i w dół), celem obserwacji rozwoju korzeni.

Pierwszymi badaniami objęto pochodzące z różnych europejskich regionów młode buk. Pozwoli to ocenić, które ich pochodzenia najlepiej będą sobie radzić w zmienionych warunkach klimatycznych.

Źródło: Holz-Zentralblatt, 33/2009

A.K.

Protesty przeciwko utworzeniu parku narodowego w powiecie Lippe we wschodniej Westfalii

W związku z planowanym utworzeniem parku narodowego w powiecie Lippe, wiele organizacji i związków przemysłu drzewnego, właścicieli lasów, rolników, ochrony lasów, przedsiębiorców leśnych itp. zwróciło się z listem otwartym do mieszkańców omawianego powiatu, przedstawiającym m.in. poniższe argumenty za i przeciw planowanemu parkowi, mającemu chronić atrakcyjne drzewostany bukowe:

1. Zapewnienie ekologicznej trwałości lasu (ochrona bioróżnorodności, zapewnienie stabilności lasu z uwagi na zmiany klimatu itp.) wymaga gospodarczej aktywności.
2. Zachowanie społecznej trwałości to przede wszystkim utrzymanie miejsc pracy w sektorze leśno-drzewnym, który we Wschodniej Westfalii ma kilkusetletnią tradycję.
3. Gospodarcza trwałość lasu jest podstawowym warunkiem ciągłości produkcji drewna, które obecnie staje się ważnym

nośnikiem energii i aktywnie wpływa na ochronę klimatu. Leśnictwo i drzewnictwo w Niemczech tworzy więcej miejsc pracy niż przemysł samochodowy lub elektroniczny, zatrudniając ponad 1 mln osób. Jego łączny roczny obrót wynosi około 114 mld €. Każdy m³ pozyskanego i przerobionego drewna dostarcza do kasy państwowej przychód w wysokości 60 €, natomiast każde 100 m³ drewna tworzy jedno miejsce pracy na obszarach wiejskich.

Mało prawdopodobne, aby utracone korzyści zostały zrekomensowane zwiększonym ruchem turystycznym. Nie można też pominąć dodatkowych nakładów jakie wiążą się z powołaniem, a następnie funkcjonowaniem parku. Wykonane analizy ekonomiczne oraz dane empiryczne z istniejących już parków wskazują, że park narodowy „wiele kosztuje, ale mało przynosi”.

W toczącej się dyskusji należy odpowiedzieć sobie na pytanie, czy rzeczywiście nie można pogodzić ruchu turystycznego na atrakcyjne tereny leśne z ich użytkowaniem? Odpowiedzią może być Park Narodowy „Hainich” w Turynii stanowiący „magnes dla odwiedzających” wcale nie z powodu rezygnacji z użytkowania na terenach objętych ochroną, lecz jedynie na skutek zamontowanych ścieżek w koronach drzew poza tymi terenami – co jest jedyną jak do tej pory innowacyjną koncepcją.

Źródło: Holz-Zentralblatt, 36/2009

A.K.

Rośnie popyt na drewno tartaczne w Austrii

Ceny drewna tartaczno i materiałów tartych znów zaczęły rosnąć. Dotyczy to zwłaszcza drewna iglastego, którego ceny w sierpniu br. wyniosły przeciętnie 80 € za m³. Natomiast rynek drewna przemysłowego wykazuje nadal zrównoważenie popytu i podaży. Umacnianie się cen drewna okrągłego sprzyja jego rosnącym dostawom. Pomyślną sytuację notuje także sektor drewna energetycznego, na które popyt wyraźnie się ożywił przed sezonem grzewczym.

Źródło: Holz-Zentralblatt, 34/2009

A.K.

Zbiór nasion daglezi

W lasach landowych Dolnej Saksonii rozpoczął się zbiór szyszek dagleziowych. W przeciągu 4 tygodni ma zostać zebranych 25 t szyszek. Wydajność nasion to 10kg z 1 tony szyszek. Ostatnie lata nie były niestety korzystne dla daglezi i dlatego popyt na jej nasiona jest obecnie bardzo duży. Tegoroczne zbiory powinny nie tylko zaspokoić bieżące potrzeby szkółek leśnych, ale także utworzyć stosowne zapasy nasion na przyszłe lata.

Źródło: Holz-Zentralblatt, 35/2009

A.K.

Informacje opracowali:
W.G. – Wojciech Gil
A. K. – Andrzej Klocek
D.L. – Danuta Lotz
M.N. – Marzena Niemczyk
I. P. – Izabela Pigan